

Tiksinme Başladıysa İlişki Bitmiştir

— Korhan-Kulce · 21 Şubat 2026

Tiksinmenin en ayırt edici yanı şudur: Geri dönüşü yoktur.

Sinir geçer.

Kırgınlık onarılır.

Güven yeniden kurulabilir.

Ama tiksinme düzelmez.

Çünkü bu, "istemiyorum"dan daha güçlüdür.

Bu, bedeninin kendini korumaya almasıdır.

Ten uyumu her şeydir.

Ama tiksinme, bunun en net, en geri dönülmez kanıtıdır.

Çünkü tiksinme, bir ilişkinin sessiz ama kesin infazıdır.

İnsan sevdiğine kızabilir.

Kırılabilir, uzaklaşabilir, susabilir.

Ama sevdiğinden tiksinmez.

Tiksinme başladığı an, beden kararı vermiştir: Artık burada değilim.

Bir ilişki, sanıldığı gibi sözlerle değil; tenle başlar.

İnsan önce hisseder, sonra düşünür.

Kafaların uyuşması, uzun sohbetler, ortak hayaller ilişkiyi süsler ama taşımaz.

Ten uyumu yoksa, en güzel cümleler bile havada asılı kalır ve ilişki sessizce arkadaşlığa dönüşür.

Ten uyumu kendini küçük ama çok net anlarda belli eder.

Yanına oturduğunda geri çekilmemekte...

Elin eline değdiğinde kaçmamakta...

Sarılmanın bir görev değil, bir rahatlama olmasıyla...

Birlikte uyurken bedeninin kasılmıyorsa, onun kokusu seni rahatsız etmiyor; aksine sakinleştiriyorsa, beden "buradayım" diyordur.

Tiksinme ise bunun tam tersidir ve genelde sinsice gelir.

Bir anda patlamaz; yavaş yavaş büyür.

Önce kokular batmaya başlar.

Dokunuşlar anlamsızlaşır.

Öpüşmeler kısılır, sarılmalar seyrekleşir.
Yakınlaşma ertelenir.
Bahaneler çoğalır:
“Yorgunum.”
“Canım istemiyor.”
“Şu an değil.”

Bunlar isteksizlik değil, bedensel reddiyedir.

Sonra iş daha da netleşir.
Ten teması huzur değil, gerilim yaratır.
Yan yana yatmak rahatsız eder.
Mesafe farkında olmadan açılır.
Karşındakinin nefesi, sesi, hatta varlığı bile tahammül sınırını zorlar.
Bu noktada sorun artık iletişim değildir.
Sorun bedendir.
Ve beden ilişkiyi çoktan kapatmıştır.

Tiksinmenin en ayırt edici yanı şudur: Geri dönüşü yoktur.
Sinir geçer.
Kırgınlık onarılır.
Güven yeniden kurulabilir.
Ama tiksinme düzelmez.
Çünkü bu, “istemiyorum”dan daha güçlüdür.
Bu, beden kendini korumaya almasıdır.

Bu yüzden tiksinmenin olduğu yerde çözüm aramak çoğu zaman kendini kandırmaktır.
Konuşmak işe yaramaz.
Anlaşmak yetmez.
Fedakârlık kurtarmaz.
Çünkü mesele zihinsel değil, biyolojiktir.
Ten uyumu tamamen kaybolmuştur.

İlişki alışkanlıkla sürebilir.
Aynı ev, aynı düzen, aynı çevre korunabilir.
Ama dokunma yoksa...
Sarılma azaldıysa...
Öpüşmek itici geliyorsa...
Orada artık ilişki yoktur.

Sadece yan yana duran iki insan vardır.

Ve yan yana durmak, ilişki değildir.

Kısacası:

Ten uyumu ilişkiyi başlatır.

Ten uyumsuzluğu ilişkiyi yorar.

Tiksinme ise ilişkiyi bitirir.

Yazan

Korhan KÜLÇE

20/01/2025